

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/495/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713210794
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5713210794.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky G. W., rod. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, Q., právne zastúpenej advokátkou JUDr. Jankou Grolmusovou, so sídlom E. B. J. 2, Q., proti odporcovi X. W., nar. XX.X.XXXX, bytom S. Z. XXX, Q., právne zastúpenému advokátom JUDr. Danielom Malikom, so sídlom X. X, Q., o vrátenie daru, v štádiu konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na základe odvolania odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 8C/170/2013-13 zo dňa 2. augusta 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zakázal odporcovi nakladať s presne špecifikovanými nehnuteľnosťami, a to v podobe zákazu ich scudzenia, založenia, zriadenia vecného bremena alebo akéhokoľvek iného spôsobu prevodu na iného. Konštatoval preukázanie „pravdepodobnosti a dôvodnosti“ nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosti potreby predbežnej úpravy. V tejto spojitosti si osvojil tvrdenia navrhovateľky, že odporca svojim správaním hrubo porušuje dobré mravy vo vzťahu k daryni - navrhovateľke a zároveň, že z konania odporcu vyplýva dôvodná obava, že „bude skutočne konať tak, že si to vyžaduje zásah súdu“.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia bude zamietnutý. Okresnému súdu vytýkal, že vychádzal iba zo subjektívnych, neurčitých a špekulatívnych tvrdení navrhovateľky, ktoré žiadnym zákonným spôsobom nepreukázala. Z tohto dôvodu neosvedčila ani základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a o existencii bezprostredne hroziacej ujmy.

Odvolateľ poukázal na chronologické nepresnosti navrhovateľkou prezentovaných tvrdení. Táto tvrdí, že odporca sa s ňou od nadobudnutia daru vôbec nestýka, avšak dňa 13.05.2013 (t.j. viac ako mesiac po uzavretí darovacej zmluvy - 05.04.2013) bola medzi účastníkmi uzatvorená iná (kúpna) zmluva. Pokiaľ on darované nehnuteľnosti užíva spolu so svojimi priateľmi, títo môžu byť pre navrhovateľku cudzí, je to však plne v súlade s jeho oprávnením ako výlučného vlastníka. Vzťahy s navrhovateľkou označil za štandardné, odporca v poslednom období (cca 1 rok) pracuje v pravidelných troj- až štvormesačných turnusoch v zahraničí. Od apríla 2013 si rekonštruuje byt, pričom od matky - navrhovateľky si v tomto období požičiaval rôzne náradie a s matkou sa stýkali. Nič nenasvedčovalo tomu, že dôjde k podaniu návrhu na súd zo strany navrhovateľky. Táto skutočnosť odporcu prekvapila a až od daného momentu sa s navrhovateľkou prestal stretávať a komunikovať.

Navrhovateľka žiadala napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedla, že odvolateľ svojim podaním/odvolaním v podstate potvrdil, že sa s ňou nestretáva a nekomunikuje. K uvedenému došlo od nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, t.j. od povolenia vkladu darovacej zmluvy dňa

17.5.2013, ktorý dátum je neskorším ako dátum uzavretia odporcom spomínanej kúpnej zmluvy. Navrhovateľka zdôraznila skutočnosť, že dňa 12.07.2013 odporca podal návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Je preto evidentné, že odporca má záujem darované pozemky odpredať bez toho, aby rešpektoval svoj záväzok umožniť navrhovateľke doživotné užívanie darovaných nehnuteľností. Zopakovala okolnosť prerušenia osobných kontaktov s odporcom po (jeho) nadobudnutí vlastníckeho práva, taktiež zo strany odporcu vyslovený a realizovaný zákaz vstupu, zdržiavania sa a užívania dotknutých pozemkov navrhovateľkou.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Predložené odvolacie námietky odporcu nie sú spôsobilé vyvrátiť správnosť skutkových a právnych záverov okresného súdu o osvedčení základných podmienok pre nariadenie predbežnej úpravy. Z pohľadu naliehavosti dočasnej úpravy odvolateľ prakticky ani len nespochybnil okolnosť, že vykonal úkony smerujúce k predaju nehnuteľností, t.j. nenamietal skutočnosti, na ktorých je založený dotknutý záver okresného súdu. Plomba na príslušnom liste vlastníctva (č.l. 11 spisu) vyznačená v súvislosti so začatím vkladového konania je pritom zjavným osvedčením konania odporcu smerujúceho k prevodu vlastníckeho práva. To znamená správanie, ktoré síce spadá do okruhu jeho vlastníckych oprávnení, zároveň je však, v kontexte skutkových okolností súdnej veci, jednak v rozpore so zmluvným záväzkom odporcu umožniť navrhovateľke doživotné užívanie pozemkov, jednak je konaním, ktorému chcela navrhovateľka s ohľadom na prebiehajúci súdny spor o vrátenie daru zabrániť.

Obdobne, nesporné skutkové okolnosti posudzovanej veci - prerušená komunikácia a stretávanie medzi matkou a synom (účastníkmi), nepriateľsky ladené vyjadrenia odporcu na adresu navrhovateľky, predaj darovaných nehnuteľností realizovaný odporcom v krátkom čase po uzavretí darovacej zmluvy, hoci tento disponoval vedomosťou, že navrhovateľka má záujem bývať v chatke nachádzajúcej sa na týchto pozemkoch a zaviazal sa jej preto umožniť doživotné užívanie týchto pozemkov - vo svojom súhrne umožňujú vysloviť záver o osvedčení základného nároku. Či opísané konanie skutočne naplňuje intenzitu porušenia dobrých mravov požadovaných v prípade vrátenia daru, bude predmetom posudzovania a dokazovania vo veci samej. Pre účely rozhodovania o predbežnom opatrení, z hľadiska požadovanej intenzity osvedčenia, uvedené však jednoznačne postačuje.

Podstatnú časť svojho odvolania odporca venuje preukázaniu okolnosti, že k prerušeniu komunikácie došlo neskôr, ako to tvrdí navrhovateľka. Nepopiera však, že v konečnom dôsledku k narušeniu vzťahu medzi nimi došlo, čím - ako správne uviedla navrhovateľka - potvrdzuje jej skutkové tvrdenia. Okolnosť, kedy presne k prerušeniu kontaktov došlo, nie je z pohľadu predmetu aktuálneho rozhodovania zásadnou.

Ako vecne správny (hoci vplývajúci priamo z textu zákona - § 145 O.s.p.) odvolací súd potvrdil aj výrok okresného súdu o vymedzení rozhodovania o trovách konania o predbežnom opatrení na rozhodnutie vo veci samej.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.